

*Juske
Akker*

mans regelde er het werk. Rikske Pockelé, Fonske Frik, en Jef Hertoghs hadden ook een taak bij de rantsoenering.

Rechts in de kelder zat de familie Herremans en de buurtbewoners. Links in de kelder logeerden soldaten.

LOUIS KUYPERS EN MICHEL VAN DIJCK

Na zijn huwelijk ging Louis eerst bij zijn schoonouders wonen. Maar al gauw was hij aan het bouwen. En ... bouwen en verbouwen heeft hij altijd gedaan. Zijn eerste woonst bouwde hij vlak bij het gemeentehuis. Deze woning is een keer of drie / vier verkocht. Ik ben de laatste eigenaar(vanaf 1969). Op 't gemeentehuis kreeg hij meteen een reeks klusjes te doen. Zijn eerste karwei was die van portier. Louis en zijn vrouw Anneke Van Ham moesten er voor zorgen dat de deuren 's avonds op slot waren. 's Morgens moesten de deuren tijdig open zijn.

Bij brand moesten zij ervoor zorgen dat de sirene loeide. De schakelaar stond onder de trap aan de rechter zijkant van het gemeentehuis. In den beginne moest er voor emmers water gezorgd worden. Dan werd er gereden met de stootkar. Dan kreeg men een oude brandweerwagen. 't Grote probleem was in de zomer en winter aan water geraken. In de winter bevroor het water in de waterslangen. De eerste donderdag van de maand werden de sirenes getest.

Telkens als de sirenes loeiden stond er meteen een hoop volk bij. Dat kan nu niet meer, want elke pompier is nu aangesloten op een gezamenlijk oproepingssysteem. De mensen kunnen de sirenes nu niet meer horen.

De pompiers worden vanuit de centrale opgeroepen. Nu is het brandweercorps goed voorzien van brandweerwagens.

Een volgend werkje voor Louis en Anneke was zorgen voor de personen die in den bak waren gestopt. Ze kregen van Anneke een viertal sneden brood met beleg. Mannen die voor een kleinigheidje "een nachtje" mochten doorbrengen die mochten als ze hun "roes" hadden uitgeslapen naar huis. Grotere deugnieten werden naar Antwerpen gevoerd waar ze een langere tijd moesten blijven.

Bij feestjes, recepties, ontvangsten op 't gemeentehuis waren Louis en Anneke van dienst. Zij moesten zorgen voor de nodige drank, koekjes en sigaren.

Louis heeft 36 jaar dienst gedaan bij de Wuustwezelse politie. Vanaf 01/05/1975 was hij politieagent- inspecteur. Vanaf 01/05/1974 was hij bijzonder agent. Tot slot was hij hoofdinspecteur politie. Twee vertrouwde gezichten van de politie in Gooreind en Wuustwezel gaan met rust. Veldwachter Michel Van Dijck en hoofdinspecteur Louis Kuypers maakten samen de uitbouw mee tot een modern politiecorps.

Michel Van Dijck, in 1932 als landbouwerszoon in Zandhoven geboren, bracht hij zijn jeugd door in de bossen nabij de Loteling. Michel geniet nog duidelijk na van zijn jeugd als vrije vogel. Bij de TTR- troepen in Tongeren en Mechelen groeide hij als infanterist uit tot operateur morse. Op de voorlaatste dag van zijn legerdienst huwde hij met Jeanne Milbouw uit Sterbos en kwam zo in Wuustwezel terecht. In maart 1964 werd hij veldwachter in Gooreind. "In die beginperiode was het een dag- en nachtdienst. Kreeg je 's nachts telefoon of werd er op de deur geklopt, dan kon je alleen op pad met de fiets. Bij ernstige gevallen riep men natuurlijk de agenten van Wuustwezel ter hulp. Ooit werd ik opgeroepen voor een ongevalletje op de Bredabaan. De E10 bestond nog niet.

Al het zware verkeer reed via de Bredabaan naar Nederland. Toen ik ter plaatse kwam was de hele weg geblokkeerd. Daar sta je dan alleen. Eigenlijk was dat niet verantwoord. Er kunnen zich steeds onverwachte zaken voordoen. "De minst prettige opdrachten waren de ongevallen." Ook de dodelijke ongevallen moesten wij alleen

afhandelen. Zo telde ik eens drie doden in één week. Dat kruipt niet in je kleren. Michel toonde zich ook een prima schutter. Zesmaal werd hij provinciaal kampioen pistoolschieten bij de politie. "Vroeger had men nog respect voor de politie. Nu gaat men dikwijls het tegenovergestelde doen als een agent iets vraagt," vindt Michel. Hoofdinspecteur Louis Kuypers ziet toch ook positieve kanten. "Er is een gelukkige evolutie op het vlak van de dienstverlening. Vroeger moesten wij bij dodelijke ongevallen de slachtoffers zelf wegvoeren. Wij waren agent, brandweerman en ambulancier tegelijkertijd. Wij moesten de slachtoffers dikwijls uit het wrak bevrijden en de eerste zorgen toedienen. Gelukkig gebeurt dit nu allemaal sneller en efficiënter-", zegt Louis. Hij trad in 1956 toe tot het politiecursus van Wuustwezel. Dat bestond uit kommissaris Lieckens, Gust Herremans, Jan Augustijns en Emiel Wegner. Louis werd in 1932 op de Kleinenberg in Wuustwezel geboren als zoon van Jan Kuypers, de slachter. In 1979 werd hij bevorderd tot hoofdinspecteur. De dienst inspectie zorgt voor de strafregisters, de documenten voor woonstverandering, de klassering van P.V.'s, de statistieken, administratie en bestellingen. In zijn beginperiode moest hij mee naar elk bal om een oogje in 't zeil te houden. "Dat zou nu onmogelijk zijn. Vroeger waren er alleen bals bij speciale gelegenheden. Nu is 't bijna alle weken kermis en bal.

Louis en Anneke zijn als het ware vergroeid met het gemeentehuis. Zij wonen in het Gemeentepark. Meer dan 35 jaar verzorgden zij de gemeentelijke recepties en waren verantwoordelijk voor de aankoop van drank en hapjes. Zij controleerden de verwarming, hingen de vlaggen uit, sloten 's avonds de deuren en zorgden ervoor dat ze 's morgens tijdig open waren. Het hoorde tot de alledaagse bezigheden van Anneke en Louis. Ook "den bak" was hun werkterrein. Anneke maakte voor de "bezoekers" boterhammen en een thermoskan warme koffie.

"Toen wij examen deden waren er vijftien kandidaten. Nu kan men niemand vinden voor onze opvolging. De beginwedde voor een agent is veel te laag," getuigden Louis en Michiel. Vervelen zullen zij zich niet. Michel is een duivenmelker en Louis houdt van tuinieren. Samen met agent Michel Van Dijck en hun vrouwen werden zij bij hun pensionering in de bloempjes gezet voor de vele jaren trouwe dienst.

